पन्याचरति न वै मित्रं कं चन हिनस्ति न मित्रं कश्चन हिनस्ति तथो हैष एतां न हिनस्ति नोऽएतमेषा तां दिवैवोपवपेद्दिवोद्वपेदहर्ह्याग्नेयम् ॥१०॥ ताᳬ सावित्रेण यजुषोद्वपति । सविता वै प्रसविता सवितृप्रसूत एवैनामेतदुद्वपति देवस्त्वा सवितोद्वपतु सुपाणिः स्वङ्गुरिः सुबाहुरुत शक्त्येति सर्वमु ह्येतत्सविता ॥११॥ अथैनां पर्यावर्तयति । अव्यथमाना पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्यव्यथमाना त्वं पृथिव्यामाशा दिशो रसेनापूरयेत्येतत् ॥१२॥ अथैनामुद्यच्छति । उत्थाय बृहती भवेत्युत्थाय हीमे लोका बृहन्त उदु तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्युदु तिष्ठ स्थिरा त्वं प्रतिष्ठितेत्येतत् ॥१३॥ तां परिगृह्य निदधाति । मित्रैतां तऽउखा परिददाम्यभित्त्याऽएषा मा भेदीत्ययं वै वायुर्मित्रो योऽयं पवते तस्माऽएवैनामेतत्परिददाति गुप्त्यै ते हेमे लोका मित्रगुप्तास्तस्मादेषां लोकानां न किं चन मीयते ॥१४॥ अथैनामाछूणत्ति । स्थेम्ने न्वेवाथो कर्मणः प्रकृततायै यद्वेवाछूणत्ति शिर एतद्यज्ञस्य यदुखा प्राणः पयः शीर्षंस्तत्प्राणं दधात्यथो योषा वाऽउखा योषायां तत्पयो दधाति तस्माद्योषायां पयः ॥१५॥ अजायै पयसाछूणत्ति । प्रजापतेर्वै शोकादजा समभवन्प्रजापतिरग्निर्नो वाऽआत्मात्मानᳬ हिनस्त्यहिᳬसायै यद्वेवाजायाऽअजा ह सर्वा ओषधीरत्ति सर्वासामेवैनामेतदोषधीनाᳬ रसेनाछूणत्ति ॥१६॥ वसवस्त्वाछून्दन्तु । गायत्रेण छन्दसाङ्गिरस्वद्रुद्रास्त्वाछून्दन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदादित्यास्त्वाछून्दन्तु जागतेन छन्दसाङ्गिरस्वद्विश्वे त्वा देवा वैश्वानरा आछून्दन्त्वानुष्टुभेन छन्दसाङ्गिरस्वदित्येताभिरेवैनामेतद्देवताभिराछूणत्ति स वै याभिरेव देवताभिः करोति ताभिर्धूपयति ताभिराछूणत्ति यो वाव कर्म करोति स एव तस्योपचारं वेद तस्माद्याभिरेव देवताभिः करोति ताभिर्धूपयति ताभिराछूणत्ति ॥१७॥ ब्राह्मणम् ॥२ [५. ४.] ॥ पञ्चमोऽध्यायः [४०.] ॥ ॥

भूयाᳬसि हवीᳬषि भवन्ति । अग्निचित्यायां यदु चानग्निचित्यायामतीनि ह